

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 05/03/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 814

“ÔN DỊCH LÀM THẾ NÀO ĐỂ GIẢI QUYẾT?”

Ôn dịch, ngoài dịch bệnh của vi khuẩn còn có trùng sâu đến phá hoại mùa màng. Có những đàn châu chấu chỉ cần đáp xuống một khu vực thì khu vực đó gần như xơ xác. Châu chấu đậu xuống cây nào thì cây đó chỉ còn cành trơ trọi vì số lượng châu chấu quá nhiều. Chúng ta dùng tâm giết hại thì không bao giờ kết thúc, cũng không bao giờ có kết quả tốt.

Trong một giây chúng ta cũng đã khởi lên vô số các ý niệm, trong một khoảnh khắc chúng ta khởi lên khoảng 320 triệu ý niệm. Trong mỗi ý niệm đều có hiện tượng vật chất và hiện tượng tinh thần. Ngày xưa chúng ta xem phim màn bạc cũng vậy, các tấm ảnh khác nhau được sắp xếp liên tiếp để tạo thành sự chuyển động, cho nên tấm ảnh trước và tấm ảnh sau khác nhau. Ý niệm của con người nhiều đến như vậy vì *“duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”*, cho nên số lượng chúng sanh cũng nhiều như vậy.

Hòa Thượng nói: *“Ngày xưa chúng ta không nghe đến danh từ thuốc nông dục, thuốc trừ sâu. Bây giờ các vị ra ngoài cửa hàng thấy nông dục không thiếu thứ gì”*. Ở cửa hàng, các loại thuốc nông dục được bày bán rất nhiều, chai lọ thuốc gì cũng có, mỗi loại nông dục đặc trị một loài khác nhau.

Ngày trước tôi trồng cà chua, cây đang xanh tốt thì lá bị hư, rồi đến thân, cuối cùng đến gốc và chết cả cây. Tôi qua cửa hàng nông dục hỏi họ có thuốc không thì họ bán cho tôi thuốc chữa nấm thối lá. Tôi mua về hai viên trông giống như viên C sủi, pha với 20 lít nước, pha xong thì thấy có mùi rất đáng sợ. Tôi chỉ phun một hai lần rồi bỏ vì chắc chắn thuốc đó rất độc hại cho sức khỏe con người. Hòa Thượng nói: *“Bạn thử nghĩ xem, con sâu ăn cây cải còn chết vì nông dục, vậy thì con người ăn cây cải đó có thể sống được sao?”*.

Vì vậy chúng ta nên phổ biến việc trồng rau sạch. Trước đây họ có quy trình trồng rau sạch nhưng họ không muốn chia sẻ miễn phí mà họ bán công nghệ. Chúng ta đã mua công nghệ, đã nắm được quy trình rồi, chúng ta không tự tư tự lợi mà phổ biến cho mọi người, khuyến khích mọi người trồng rau sạch bằng công nghệ hiện đại, làm canh nông bằng công nghệ cao. Chúng ta khuyến khích mọi người làm, chỉ cần có 50m² đến 70m² là có thể trồng rau sạch cung cấp cho nhiều gia đình. Sâu trùng ăn rau cải có nông dục còn chết thì con người ăn rau cải đó làm sao có thể sống được!

Nhà sản xuất thuốc nông dược cũng có yêu cầu nghiêm ngặt về việc sau khi phun thuốc thì phải chờ từ 7 đến 10 ngày mới được khai thác nông sản, mới được hái rau quả vì cần thời gian để nồng độ nông dược hòa tan và biến mất. Nhưng người nông dân vừa xịt thuốc hôm trước thì hôm sau họ đã vội mang đi bán, thậm chí họ thu hoạch xong rồi nhưng vẫn tiếp tục phun thuốc để ngày hôm sau trái, khổ qua, dưa leo căng bóng. Vậy thì con người ăn những nông sản đó làm sao mà khỏe mạnh được!

Hòa Thượng nói: ***“Hiện tại chúng ta ăn rau cải, nông dược họ phun quá nhiều. Nhân loại dùng nông dược để tiêu diệt sâu trùng, việc này không thể giải quyết được vấn đề của nông nghiệp”.***

Khi tôi còn nhỏ, có những cánh đồng mà người ta tận lực diệt loài rầy nâu nhưng càng diệt chúng càng xuất hiện nhiều, người ta phải cầu cúng, phải cầu xin. Những cánh đồng xịt càng nhiều thuốc thì rầy nâu càng đông nhưng có những nơi lại không có rầy nâu. Có rất nhiều câu chuyện ly kỳ xoay quanh những đàn rầy nâu này.

Hòa Thượng nói: ***“Thuốc giết hại côn trùng càng lúc càng tiến bộ, độc tính càng lúc càng lợi hại thì những loài trùng sâu nhỏ này càng lúc càng thích ứng. Đến sau cùng, nông dược phát triển đến mức có thể giết được sâu trùng thì sẽ giết được con người, chưa nói đến việc chúng sanh bị giết hại thì chúng sẽ oan oan tương báo. Vậy thì làm sao mà kết thúc được!”.***

Mấy tháng trước, tôi trồng mướp phải bọc túi ni-lông vào từng trái mướp để bảo quản thì mới có mướp để ăn, nếu không thì ruồi vàng bám vào làm hỏng trái mướp. Gần đây, mướp ra nhiều trái quá, tôi bọc không xuể, không bọc được nhưng cũng không thấy con ruồi vàng nào đến bám vào những trái mướp như trước nữa. Ngày trước, chỉ cần 5 - 6 con ruồi vàng bâu vào một trái su su nào thì trái đó sẽ bị hỏng. mấy tháng nay, tôi không thấy bóng dáng con ruồi vàng nào mặc dù tôi không hề dùng thuốc để phun. Có những loại rau hoàn toàn miễn dịch với các loại sâu trùng như xà lách, cải bó xôi, cải cúc. Đây là những loại cải rất ít hoặc gần như không có sâu trùng. Cải xanh, cải bẹ trắng, cải ngọt thì sâu trùng rất thích. Loại rau nào mà trùng sâu phá nhiều thì tôi trồng ít đi.

Hòa Thượng nói: ***“Đối với trùng sâu, chúng ta vẫn có thể dùng tâm để câu thông với chúng. Chúng ta chưa câu thông được vì chúng ta chưa có đạo hạnh”.*** Có những đồng tu đã thực nghiệp câu thông với trùng sâu khi trồng táo. Họ chia làm 2 mảnh đất, một mảnh đất ghi biển ***“khu vực để người dùng”***, một mảnh đất ghi biển ***“khu vực để chúng sanh ăn”***. Trên mảnh đất ghi biển ***“khu vực để chúng sanh ăn”*** thì mỗi một trái táo có đến 7-8 con rệp ăn, rất nhiều sâu trùng bám ở đó. Còn trên mảnh đất ghi biển ***“khu vực để người dùng”*** thì không có sâu trùng nào đến ăn táo, dù hai mảnh đất chỉ cách nhau một con đường nhỏ. Hòa Thượng đã cho quay phim về việc đề này để cho thấy chúng sanh có thể câu thông. Đạo hạnh của chúng ta chưa có, tâm từ bi của chúng ta chưa đủ lớn nên chúng ta chưa thể câu thông với chúng sanh. Vậy thì chúng ta trồng những loại cây mà sâu trùng không thích để chúng không phá. Ở đây tôi trồng rất nhiều cây bồ công anh vì trùng sâu không thích ăn cây bồ công anh.

Hòa Thượng nói: **“Trùng sâu ăn những rau cải có nông được thì bị chết, bạn ăn rau có nông được thì có thể sống được sao?”**. Đạo lý này mọi người không nhận ra. Lương tâm của người trồng rau để ở đâu? Nhà sản xuất nông được đã có khuyến cáo rất rõ ràng thời điểm nào nên phun xịt, bao nhiêu ngày trước khi thu hoạch thì không được phun xịt nhưng người ta vì lợi mà không nghĩ đến người khác. Cho nên chúng ta rất đáng thương! Chúng ta đi chợ mua rau nhưng không biết loại nào sạch và an toàn.

Vì vậy chúng ta nên phổ biến nhân rộng mô hình trồng rau sạch. Trước đây người ta độc quyền nhưng bây giờ chúng ta không độc quyền, chúng ta phải phát tâm làm để tặng cho người khác. Thực ra phương pháp trồng rau sạch cũng không dễ làm, chỉ cần một - hai ngày chênh mảng thì gốc cũng không có để ăn chứ không nói đến lá. Tôi chăm sóc giàn rau thủy canh, có hôm buổi sáng ra vườn tôi phát hiện thấy nước bị rò rỉ, chỉ cần qua một đêm là dinh dưỡng chảy đi hết, chỉ còn nước bình thường. Có hôm, buổi sáng tôi ra vườn thì thấy rau héo hết, kiểm tra thì phát hiện thấy máy bơm không hoạt động nên không có nước tưới.

Hòa Thượng nói: **“Tôi đã từng nói với các đồng tu mua bán đồ nông sản: “Các vị thử nghĩ xem, 50 năm trước chúng ta có nghe nói đến danh từ nông được hay không? Tại vì sao lúc đó chúng ta làm nông mà không có sâu trùng, nếu có thì cũng rất ít? Bạn chính mình thử nghĩ xem: Sau khi dùng thuốc nông được, có phải là những trùng nhỏ này mỗi một năm lại thêm nhiều hơn không? Hơn nữa chúng còn biến chủng ra rất nhiều loại. Có phải tình huống như vậy không?”. Họ suy nghĩ một lúc rồi họ gật đầu: “Đúng là như vậy! Nguyên nhân là gì ạ?”. Tôi nói: “Bạn càng giết thì chúng càng nhiều, các thuốc nông được đó khiến chúng biến chủng ra rất nhiều loại”**.

Trước đây, rau trái trông không đẹp nhưng bây giờ người ta cố tình làm cho rau trái trông đẹp, căng bóng. Trái mướp đắng mà bị rày ăn thì sẽ bị cong, khi bán sẽ bị người mua chê nên người trồng cây đã mua thuốc dưỡng, làm mọi cách để trái quả trông đẹp mắt.

Trước đây tôi thắc mắc một điều nhưng bây giờ cũng đã lý giải được. Tôi xây hồ sau nhà để điều hòa nguồn nước, nước từ giếng bơm lên sẽ chảy vào hồ, sau đó dùng nước hồ để tưới cây. Trước đây tôi thả xuống hồ 5 - 7 con cá bảy màu, tôi đi mua thức ăn thả xuống hồ cho cá ăn, nhưng không biết từ đâu có một đàn cá to bằng ba ngón tay xuất hiện. Nơi tôi ở là vùng núi, đáy hồ cũng được tráng xi-măng. Tôi không hiểu cá từ đâu đến, tôi đoán là do đàn cá bảy màu ăn thức tôi mua nên đã biến chủng. Giờ đây trong hồ có quá nhiều cá. Trước đây khi mua cá bảy màu về thả, tôi cũng đã lo ngại vấn đề này. Đúng như Hòa Thượng nói, đây là do chúng đã biến chủng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm thế nào để sâu trùng không đến nữa? Bạn không giết chúng thì chúng sẽ không có nữa. Bạn không giết nữa thì không có oan gia đối đầu. Bạn giết chúng, chúng sẽ không cam tâm, chúng sẽ đến báo thù. Ôn dịch cũng như vậy, bạn càng giết chúng sinh thì ôn dịch càng lúc sẽ càng nghiêm trọng. Gà bị bệnh thì bạn đem mấy trăm ngàn con gà đi tiêu hủy. Heo bị bệnh**

thì bạn mang toàn bộ heo đi tiêu hủy, bò bị bệnh bạn cũng mang toàn bộ bò đi tiêu hủy. Vậy khi con người bị bệnh, chẳng lẽ cũng mang người đi tiêu hủy hay sao? Cho nên giết hại, tiêu hủy không phải là biện pháp. mấy ngàn năm trước, mỗi năm đều có ôn dịch, thầy thuốc Đông y làm thế nào để hết ôn dịch? Họ đều dùng cây cỏ thuốc. Con người có thể trị bệnh được, vậy thì chúng ta cũng phải giúp động vật trị bệnh. Giết hại, tiêu hủy chắc chắn không phải là phương pháp thỏa đáng để giải quyết vấn đề. Cho nên chúng ta phải hóa giải oán kết chứ không tạo thêm oán kết”.

Hòa Thượng giảng bài này cách đây đã hơn 20 năm. Khi Ngài nói chắc ít người tin, nhưng không ngờ ngày nay chúng ta đang gặp phải. Bài hôm trước, Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Dùng cách nào để phòng phạm? Tốt nhất là tu tâm từ bi, tu tâm thanh tịnh”**. Đây là phương pháp phòng phạm tốt nhất. Hôm nay Hòa Thượng dạy chúng ta cách hóa giải oán kết.

Chúng ta lao động, chính mình thực nghiệm thì sẽ cảm nhận được. Người ta trồng đậu que, nếu không phun nông dục thì không có trái để ăn. Nhưng ở đây tôi trồng đậu que không hề phun thuốc, cây ra trái đậu dài hai tấc, trái to đẹp. Tôi đã gửi đậu que đi tặng khắp nơi. Ở Sơn Tây chúng ta trồng đậu que, cây cũng ra rất nhiều trái. Tôi trồng đậu đũa, trái dài 8 tấc, hàng xóm xung quanh rất ngạc nhiên. Ban đầu họ nghĩ tôi giống như thư sinh không biết làm nông nghiệp. Nhưng bây giờ tôi tặng họ su su, đậu đũa, đậu ván, đủ các loại rau trái, loại nào cũng đều rất to, rất đẹp. Nhà tôi bây giờ trước và sau nhà đều có rất nhiều rau trái. Tôi không hề dùng thuốc để giết hại sâu trùng. Mấy hôm nay lại có thêm mấy chú chim chào mào đến vì chúng rất thích ăn các loại đậu. Chúng ta thấy đạo lý **“cùng tồn tại, cùng phát triển”** rất chuẩn xác.

Tổ Ân Quang khi còn trẻ thì những loài côn trùng nhỏ như muỗi, gián cũng đến. Nhưng khi Ngài lớn tuổi, đạo hạnh cao rồi thì ruồi, muỗi, gián không còn con nào đến. Có một Sư bà ở Hưng Yên kể với tôi: *“Ngày xưa, Sư phụ của Sư bà là một vị Cư sĩ. Ông nằm trên sạp tre, khi nhấc sạp tre lên thì thấy rết, bọ cạp nằm ở phía dưới rất nhiều”*. Đây đúng là hòa thuận cùng chung sống! Bọ cạp, rết nằm ở đó vì có hơi người sưởi ấm chứ chúng không gây hại cho ông. Vị Cư sĩ đó tu hành đạo hạnh được như vậy, còn chúng ta tu hành, miệng nói tu hành nhưng không có tâm đồng cảm. Chúng ta thấy chúng thì sợ hãi, muốn đi dời chúng đi nơi khác, không dám hòa thuận cùng chung sống nhưng người xưa đã làm được.

Hòa Thượng dạy chúng ta phải tìm cách hóa giải oán kết chứ không tạo thêm oán kết. Còn cách phòng phạm tốt nhất là chúng ta phải tu tâm thanh tịnh, tu tâm từ bi. Tâm thanh tịnh thì đúng là **“bách độc bất xâm”**. Chúng ta có bệnh khổ vì tâm sân hận, tâm tham sân si của chúng ta quá nặng. Người có tâm tham sân si nặng thì bệnh khổ rất nhiều, khi tâm tham sân si nhạt đi thì bệnh khổ sẽ ngày càng vơi đi. Khi mọi người hỏi Bà Hứa Triết: *“Bà có giận ai bao giờ không?”*, bà trả lời: *“Tôi không biết giận. Mỗi một lần giận thì ba ngày sau độc tố mới tiêu hết”*. Mỗi lần ta giận thì ta đã nhuộm độc cho tâm, nhuộm độc cho nội tạng của chúng ta. Vậy thì chúng ta giống như Hòa Thượng nói: **“Mình không chết thì ai chết?”**.

Chúng sanh ban đầu không độc như vậy nhưng do chúng sanh ở trong người chúng ta, độc tố trong người chúng ta đã biến chúng thành cực độc. Vậy thì ta trách chúng hay trách mình? Tất cả loài vật đều thân thiện, hài hòa cùng sống, cùng tồn tại, cùng phát triển. Thậm chí loài hổ hung dữ cũng không đi tìm con người để ăn, chẳng qua do bị đói nên nó đi tìm thức ăn. Khi con hổ đói thì nó có thể ăn tất cả các con vật như thỏ, hà mã, cá sấu, nhưng khi đã no rồi thì nó nằm ngủ, các con vật khác đi qua nó cũng không quan tâm. Hòa Thượng nói: **“Loài vật lớn nhỏ chẳng qua đều đi tìm miếng ăn mà thôi, no rồi thì chúng sẽ không gây hại”**. Còn chúng ta ăn no rồi nhưng vẫn còn muốn để dành mang về làm mắm, phơi khô.

Hòa Thượng kể: **“Ngày xưa có những đàn chim lớn, khi cất cánh thì chúng có thể che rợp bầu trời. Khi đó người ta chỉ cần dùng một cái cây để phang thì đã có vài con bị rơi xuống. Những đàn chim đó nhiều như vậy nhưng đến nay không còn một con nào!”**.

Lúc nhỏ tôi được Ba giao cho nhiệm vụ đi học về phải đi canh chim để chúng không ăn lúa. Khi cả đàn chim lớn xà xuống ruộng, tôi gõ thùng tạo ra âm thanh để chúng sợ mà bay đi. Nhưng bây giờ những đàn chim như vậy không còn nữa. Nơi tôi ở hiện nay là vùng rừng núi mà thi thoảng mới có tiếng chim hót, thi thoảng cũng có sóc đến, tôi cũng mua đồ ăn cho chúng. Hôm trước có người đặt bẫy chim ngay cạnh nải chuối mà tôi mua dành cho chim ăn. Tôi nhắc thì ông ấy ngại ngừng mang bẫy chim đi chỗ khác. Thầy Thái Lễ Húc nói: **“Mỗi năm chúng ta đều nghe đến thông tin về các loài vật bị tuyệt chủng. Nếu sau này có một loài tuyệt chủng mà tất cả các loài khác mở hội ăn mừng bảy ngày bảy đêm không ngủ thì các vị biết đó là loài gì không?”**. Mọi người đều tự biết câu trả lời!

Chúng ta và muôn loài có thể cùng sống, cùng phát triển. Mỗi loài đều có vai trò nhất định để giữ cân bằng sinh thái cho trái đất. Một đàn chim mà nhiều như vậy thì đàn châu chấu nhiều đến mức nào! Chỉ cần vài ngày thì đàn châu chấu cũng sẽ bị đàn chim ăn hết nhưng hiện tại những đàn chim như vậy không còn nữa. Từ khi về đây sống, tôi đã phóng sanh rất nhiều chim chào mào nhưng bây giờ cũng chỉ thấy còn lác đác vài con. Lâu lâu chúng mới bay về vì ngày nào họ cũng đi bắt chim nên không còn chim nữa, vậy thì sâu bọ càng ngày càng phá hại.

Hòa Thượng nói: **“Không thể dùng phương cách giết hại hoặc tiêu diệt mà phải dùng cách hóa giải, dùng cách phòng phạm”**.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!